

ÚSTAVNÝ SÚD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Hlavná 110, 042 65 Košice 1

P. O. Box E – 35

PREHEAD VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

za obdobie XII./2017
Plénum

Uznesenie:

spisová značka	PL. ÚS 21/2017
populárny názov	Podanie kandidátnej listiny pri voľbách do VÚC
sudca spravodajca	Sergej Kohut
druh konania	konanie vo volebných veciach - do územnej samosprávy (VÚC)
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Uznesenie - Uznesenie o odmietnutí
dátum rozhodnutia	12.12.2017
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	
analytická právna veta	Zákonodarca nemá v ustanovení § 139 ods. 1 zákona o podmienkach výkonu volebného práva formuláciou „nezávislý kandidát podáva kandidátnu listinu osobne“ záujem vylúčiť nezávislého kandidáta z možnosti splnomocniť tretiu osobu na doručenie jeho kandidátnej listiny zapisovateľovi volebnej komisie samosprávneho kraja.
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ namietal neústavnosť a nezákonnosť volieb poslancov zastupiteľstva Trenčianskeho samosprávneho kraja (ďalej len „samosprávny kraj“) konaných 4. novembra 2017 vo volebnom obvode č. 8 – Púchov (ďalej len „voľby do zastupiteľstva samosprávneho kraja“) z dôvodu porušenia ústavného princípu rovnosti pri uchádzaní sa o volenú funkciu poslanca zastupiteľstva samosprávneho kraja. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ kandidoval ako nezávislý kandidát na funkciu poslanca zastupiteľstva samosprávneho kraja vo volebnom obvode Púchov. Vo voľbách do zastupiteľstva samosprávneho kraja získal 12,74 % hlasov voličov. Vo voľbách do zastupiteľstva samosprávneho kraja kandidoval ako nezávislý kandidát aj odporca, proti ktorému sťažnosť smeruje.
z odôvodnenia	Z konštantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že len hrubé, závažné alebo opätovné porušenie zákona upravujúceho prípravu a priebeh volieb môže byť príčinou pre uplatnenie právomoci ústavného súdu podľa § 63 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pričom zistené nezákonné konanie musí mať priamy vplyv na dosiahnutý výsledok napádaných volieb. Túto skutočnosť však sťažovateľ musí nielen tvrdiť, ale musí ju aj doložiť exaktnými dôkazmi. Dôkazné bremeno znáša sťažovateľ (napr. PL. ÚS 17/94, PL. ÚS 5/03, PL. ÚS 35/03, PL. ÚS 3/2010). Podstatou zákonnosti volieb do orgánov územnej samosprávy je uskutočnenie volieb v súlade so všetkými dotknutými volebnými predpismi s právnou silou zákona (mutatis mutandis napr. PL. ÚS 34/99 alebo PL. ÚS 82/07), pričom podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu zistená nezákonnosť volieb do orgánov územnej samosprávy musí byť v príčinnej súvislosti s takým následkom porušenia práv, ktoré je v konečnom dôsledku porušením volebného práva a jeho princípov (mutatis mutandis napr. PL. ÚS 21/94 alebo PL. ÚS 82/07). Princíp rovnosti volebného práva možno považovať za transformáciu princípu rovnosti ľudí v dôstojnosti a právach do sféry volebného práva. Princíp rovnosti

	sa dotýka aktívneho aj pasívneho práva a znamená, že všetci sa zúčastňujú volieb za rovnakých podmienok (Orosz L. a kol. Volebné právo. Košice : Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, 2015, s. 57 a s. 219). Podstatu princípu rovnosti volebného práva namieta vo veci aj sťažovateľ. V rovine zákonnosti, v textácii § 139 ods. 1 zákona o podmienkach výkonu volebného práva, poukazuje na porušenie zmieneného princípu. Podľa jeho názoru ak odporca nedoručil kandidátnu listinu zapisovateľovi volebnej komisie samosprávneho kraja osobne, ale prostredníctvom na tento úkon splnomocnenej tretej osoby, registrácia takej kandidátnej listiny vyvoláva nezákonnosť prejavujúcu sa v konečnom dôsledku v tom, že sťažovateľ mohol byť vo voľbách zvolený namiesto odporcu, resp. prerozdelenie počtu odovzdaných hlasov mohlo byť odlišné. Vo veci je teda nevyhnutné posúdiť, či došlo k porušeniu § 139 ods. 1 zákona o podmienkach výkonu volebného práva. Určujúcim problémom je výklad matérie, ktorá sa v § 139 ods. 1 zákona o podmienkach výkonu volebného práva označuje formuláciou „nezávislý kandidát podáva kandidátnu listinu osobne“, resp. výklad, či sa podaním kandidátnej listiny osobne rozumie aj jej osobné doručenie zapisovateľovi volebnej komisie samosprávneho kraja. Ustanovenie § 139 ods. 1 zákona o podmienkach výkonu volebného práva viaže podanie kandidátnej listiny na politickú stranu alebo na nezávislého kandidáta. V prípade politickej strany pojednáva o podaní prostredníctvom splnomocnenca. Podľa § 139 ods. 5 písm. b) zákona o podmienkach výkonu volebného práva ku kandidátnej listine politickej strany alebo koalície musí byť pripojené oznámenie o určení splnomocnenca politickej strany alebo koalície a jeho náhradníka s uvedením mena, priezviska a adresy, na ktorú možno doručovať písomnosti; úkonmi splnomocnenca vo volebných veciach je politická strana alebo koalícia viazaná, pričom splnomocnencom politickej strany alebo koalície ani jeho náhradníkom nemôže byť kandidát ani zapisovateľ volebnej komisie samosprávneho kraja. Z uvedeného možno usúdiť na postavenie splnomocnenca politickej strany ako na osobu oprávnenú za danej špecifickej situácie – vo volebných veciach – konať v mene politickej strany. Ustanovenie § 139 ods. 1 zákona o podmienkach výkonu volebného práva pojednáva v prípade podania kandidátnej listiny nezávislým kandidátom o jej podaní osobne. Podanie kandidátnej listiny nezávislým kandidátom osobne, analogicky a kontextovo k postaveniu splnomocnenca politickej strany nemožno bez výhrad zamieňať za jej osobné doručenie, aj keď je zrejmé, že predmetné ustanovenie pojednáva zároveň aj o doručovaní. V prípade formulácie, podľa ktorej nezávislý kandidát podáva kandidátnu listinu osobne, primárne nejde o vyjadrenie módu doručenia kandidátnej listiny, ale o vyjadrenie skutočnosti, že nezávislý kandidát podáva kandidátnu listinu sám za seba, resp. vo svojom mene (vyjadrené pojmom „osobne“). Inak povedané, ide o vyjadrenie nezastupiteľnosti osoby pri kandidatúre ako takej. Vzhľadom na vyššie uvedené ústavný súd rozhodol tak, že: <u>Sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú.</u>
použitie odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, EStP a iných súdov	ÚS SR: PL. ÚS 21/94, PL. ÚS 82/07
súvisiace právne predpisy	zákon č. 180/2014 Z. z. o podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplnení niektorých zákonov
kľúčové slová	kandidát doručenie, doručovanie volebné právo-rovnosť voľby-do orgánov vyšších územných celkov poslanec, poslanecký mandát volebné právo-pasívne
spisová značka	PL. ÚS 22/2017
populárny názov	Namietané porušenie ústavy počas volebnej kampane a zákona počas volebného moratória

sudca spravodajca	Ivetta Macejková
druh konania	konanie vo volebných veciach - do územnej samosprávy (VÚC)
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Uznesenie - Uznesenie o odmietnutí
dátum rozhodnutia	12.12.2017
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	
analytická právna veta	Len hrubé, závažné alebo opätovné porušenie zákona upravujúceho prípravu a priebeh volieb môže byť dôvodom na uplatnenie právomoci ústavného súdu podľa § 63 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pričom zistené nezákonné konanie musí mať priamy vplyv na dosiahnutý výsledok napádaných volieb. Túto skutočnosť však musí sťažovateľ nielen tvrdiť, ale aj doložiť dôkazmi. Dôkazné bremeno znáša sťažovateľ. Vzhľadom na význam volieb v demokratickej spoločnosti a z neho vyplývajúcu prezumpciu ich ústavnosti a zákonnosti je na sťažovateľovi, aby v záujme prijatia jeho sťažnosti ústavným súdom na ďalšie konanie (pri predbežnom prerokovaní) kvalifikovaným spôsobom označil také dôkazy, ktoré vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu nasvedčujú, že jeho tvrdenia o neústavnosti alebo nezákonnosti volieb sú reálne možné, prípadne aspoň pravdepodobné a súčasne sú spôsobilé preukázať také porušenie volebného zákona, ktoré by v konečnom dôsledku odôvodňovalo záver o inom výsledku volieb, než aký bol vyhlásený. V tejto súvislosti ústavný súd dodáva, že funkcia ústavného súdu v rámci prieskumu ústavnosti a zákonnosti volieb nemôže byť vykladaná tak extenzívne, že by v konečnom dôsledku jeho činnosť mala nahradzovať, prípadne doplňovať činnosť na to povolaných volebných či iných orgánov, a to dokonca v tom smere, že iba na základe špekulatívne formulovaných námietok bude ústavný súd podrobne rekonštruovať celý volebný proces.
skutkový stav a základné fakty	Sťažnosť smeruje proti zvolenému kandidátovi vo voľbách poslancov Zastupiteľstva Bratislavského samosprávneho kraja za volebný obvod č. 16. Podstata argumentácie sťažovateľa, ktorou odôvodňuje neústavnosť a nezákonnosť volieb do orgánu samosprávneho kraja konaných 4. novembra 2017, je založená na jeho tvrdení, že - v deň konania volieb, t. j. v čase volebného moratória, bol pred volebnými miestnosťami v Stupave realizovaný zber podpisov pod petíciu proti hazardu v Stupave, pod ktorou bol na každom petičnom hárku ako člen petičného výboru ako prvý uvedený zvolený kandidát M. S., ktorý bol zároveň na každom petičnom hárku uvedený ako osoba určená pre styk s orgánmi verejnej moci, ako aj pre doručovanie, čím podľa názoru sťažovateľa malo dôjsť k porušeniu zákazu vedenia volebnej kampane v zmysle § 2 ods. 2 zákona o volebnej kampani v prospech zvoleného kandidáta, v dôsledku čoho bol sťažovateľ voči zvolenému kandidátovi znevýhodnený, a to v takom rozsahu a takou intenzitou, že došlo k porušeniu čl. 30 ods. 4 ústavy; - počas volebnej kampane zvolený kandidát vydal a distribuoval volebný leták, v ktorom okrem iného nepodloženými a nepravdivými vyjadreniami diskreditoval sťažovateľa a zároveň v ňom uviedol, že má verejnú podporu Mons. F. M., dekana Bratislavy – Sever a správcu Stupavskej farnosti, čím podľa názoru sťažovateľa malo dôjsť k porušeniu čl. 30 ods. 4 a čl. 31 ústavy.
z odôvodnenia	K namietanému porušeniu zákazu vedenia volebnej kampane v čase volebného moratória Vychádzajúc z legálnej definície volebnej kampane obsiahnutej v zákone o volebnej kampani možno konštatovať, že jej podstata spočíva v „aktivite“, t. j. v činorodej iniciatíve buď politickej strany, politického hnutia, koalície politických strán a politických hnutí alebo kandidátov, prípadne iných subjektov, ktorá sa zameriava na aktívne šírenie, zverejňovanie, resp. propagovanie či už kandidujúcej politickej strany ako takej, alebo jej kandidáta, poprípade nezávislého kandidáta, spôsobom slúžiacim na jej/jeho podporu a prospech. Účelom uvedenej iniciatívy je aktívne ovplyvňovať formovanie názoru voličov na voľbách sa zúčastňujúcich kandidátov na volené funkcie, ktorá by sa mala premietnuť do odovzdania voličského hlasu v prospech toho-ktorého kandidáta, resp. politickej strany (koalíciu). Z uvedeného možno ustáliť, že volebná kampaň spočíva v aktívnom sprístupňovaní informácií o kandidátovi alebo politickej strane do dispozičnej

sféry voliča s cieľom ovplyvniť jeho voľbu.

Zákaz volebnej kampane predstavuje zásah zákonodarcu do slobody prejavu a práva na informácie (čl. 26 ods. 1 ústavy). Ustanovením tohto zákazu sa nastoľuje rovnováha záujmov medzi osobami uplatňujúcimi právo podľa čl. 30 ods. 4 ústavy a subjektmi práv podľa čl. 26 ods. 1 ústavy. Predmetom obmedzení v čase volebného moratória nie je akékoľvek správanie, ktorým sa uskutočňuje sloboda prejavu alebo právo na informácie, ale iba rozširovanie informácií súvisiacich s voľbami, a to len vtedy, ak obsahom prejavu je informácia natoľko závažná, že je v čase bezprostredne pred voľbami zjavne spôsobilá vyvolať zmenu rozhodnutia voličov odovzdať svoj hlas v prospech určitého kandidáta.

K posudzovaniu porušenia zákazu vedenia volebnej kampane počas volebného moratória možno sumarizovať, že:

- z predložených dôkazov musí jednoznačne vyplývať, že došlo k aktívnemu propagovaniu kandidáta, resp. aktívnemu ovplyvňovaniu formovania názorov voličov, nestačí len preukázať, že došlo k rozhovoru kandidáta, resp. tretích osôb s voličmi;
- za porušenie volebného moratória možno považovať len takú situáciu, keď je verejnosti prvýkrát aktívne sprístupnená nová informácia o kandidátovi až v čase volebného moratória;
- za porušenie moratória nemožno kvalifikovať akúkoľvek spoločenskú aktivitu kandidáta kandidujúceho vo voľbách, ale iba takú, ktorá má nepochybne znaky neprípustnej volebnej agitácie vo forme takého protiprávneho konania (napr. korupčné správanie, psychický nátlak a pod.), ktoré môže volebný výsledok ovplyvniť takým spôsobom, že bude nutné voľby zopakovať.

Ústavný súd na základe dôkazov predložených sťažovateľom považuje za preukázané, že v čase volebného moratória bol pred volebnými miestnosťami v Stupave realizovaný zber podpisov pod petíciu proti hazardu v Stupave, pod ktorou bol na petičnom hárku ako člen petičného výboru ako prvý uvedený zvolený kandidát, ktorý bol zároveň na petičnom hárku uvedený ako osoba určená pre styk s orgánmi verejnej moci, ako aj pre doručovanie. Rovnako z dôkazov predložených sťažovateľom možno ustáliť, že osoby zbierajúce podpisy pod predmetnú petíciu oslovovali voličov, aby podpísali predmetnú petíciu.

Z dôkazov predložených sťažovateľom však nevyplýva, že došlo aj k aktívnemu propagovaniu kandidáta, resp. k aktívnemu ovplyvňovaniu formovania názorov voličov. Z dôkazov predložených sťažovateľom totiž vyplýva len to, že osoby zbierajúce podpisy oslovovali voličov, aby podpísali predmetnú petíciu, nevyplýva z nich však, že by tieto osoby aj aktívne presviedčali voličov, aby títo volili kandidáta M. S.:

z čestných prehlásení A. V., V. M. a J. V. vyplýva, že osoby zbierajúce podpisy pod predmetnú petíciu ich oslovili, aby podpísali petíciu, neuvádzajú však, že by ich tieto osoby aktívne presviedčali, aby volili kandidáta M. S.;

z čestných prehlásení M. T. a M. T. vyplýva, že osoby zbierajúce podpisy pod predmetnú petíciu ich oslovili, aby podpísali predmetnú petíciu, neuvádzajú však, že by ich tieto osoby aktívne presviedčali, aby volili kandidáta M. S., pričom až na priamu otázku M. T. (teda nie na základe vlastnej iniciatívy) osoby zbierajúce podpisy pod predmetnú petíciu odpovedali, že za petíciou stojí kandidát M. S.;

z čestných prehlásení J. D., I. N., M. V. a R. M. vyplýva, že videli, ako osoby zbierajúce podpisy pod predmetnú petíciu oslovujú voličov, aby podpísali predmetnú petíciu, neuvádzajú však, že by tieto osoby aktívne presviedčali voličov, aby volili kandidáta M. S.;

obrazovozvukový záznam na priloženom CD nosiči obsahuje záznam rozhovoru televízneho reportéra s predsedom volebnej komisie p. K., nejde teda o záznam, ktorý by zaznamenával oslovovanie voličov osobami zbierajúcimi podpisy pod predmetnú petíciu a ich presviedčanie, aby volili kandidáta M. S.

Pre úplnosť ústavný súd vo vzťahu k skutočnosti, že na petičnom hárku bol ako člen petičného výboru ako prvý uvedený zvolený kandidát M. S., ktorý bol zároveň na každom petičnom hárku uvedený ako osoba určená pre styk s orgánmi verejnej moci, ako aj pre doručovanie, zároveň konštatuje, že v zmysle § 4a ods. 5 zákona č. 85/1990 Zb. o petičnom práve v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o petičnom práve“) musí byť na každom

podpisovom hárku uvedené meno, priezvisko a adresa pobytu osoby určenej na zastupovanie petície v styku s orgánom verejnej moci, a teda uvedenie mena osoby zastupujúcej petíciu na každom podpisovom hárku je zákonom o petičnom práve výslovne vyžadovanou náležitosťou, ktorú samo osobe nemožno považovať za aktívne propagovanie kandidáta, resp. aktívne ovplyvňovanie formovania názorov voličov.

Vychádzajúc z už uvedeného možno konštatovať, že sťažovateľ nepreukázal, že by došlo k aktívnemu propagovaniu kandidáta, resp. k aktívnemu sprístupňovaniu informácií o zvolenom kandidátovi do dispozičnej sféry voliča s cieľom ovplyvniť jeho voľbu, a teda sťažovateľ nepreukázal, že by zber podpisov pod predmetnú petíciu naplnil znaky volebnej kampane predpokladané § 2 ods. 1 zákona o volebnej kampani.

Pokiaľ ide o otázku, kedy bola verejnosti prvýkrát aktívne sprístupnená informácia, že zvolený kandidát M. S. je spojený s predmetnou petíciou proti hazardu v Stupave, z printscreenov z konta zvoleného kandidáta M. S. na sociálnej sieti Facebook, ktoré k sťažnosti priložil sťažovateľ, vyplýva, že podpisové hárky predmetnej petície proti hazardu v Stupave („Petícia za Stupavu bez hazardných hier“) boli na facebookovom konte zvoleného kandidáta zverejnené najneskôr 22. októbra 2016, t. j. viac ako rok pred konaním volieb do samosprávneho orgánu, ktoré napadol svojou sťažnosťou sťažovateľ.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd konštatuje, že informácia o tom, že zvolený kandidát M. S. je spojený s predmetnou petíciou proti hazardu v Stupave, nebola verejnosti prvýkrát aktívne sprístupnená ako nová informácia o zvolenom kandidátovi až v čase volebného moratória, a teda zverejnenie tejto informácie v čase volebného moratória nemožno považovať za porušenie volebného moratória.

K namietanému porušeniu ústavy počas vedenia volebnej kampane

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta aj to, že v priebehu volebnej kampane došlo k porušeniu čl. 30 ods. 4 a čl. 31 ústavy, a to tým, že zvolený kandidát vydal a distribuoval volebný leták, v rámci ktorého okrem iného aj nepodloženými a nepravdivými vyjadreniami diskreditoval sťažovateľa a zároveň v tomto volebnom letáku uviedol, že má verejnú podporu Mons. F. M., dekana Bratislavy – Sever a správcu Stupavskej farnosti. Druhou okolnosťou, ktorá podľa názoru sťažovateľa bola spôsobilá spochybniť platnosť volieb do orgánu samosprávneho kraja, bol spôsob vedenia volebnej kampane zvoleným kandidátom.

Ústavný súd sa oboznámil s obsahom predmetného volebného letáku a zistil, že tento naozaj obsahuje viaceré kritické vyjadrenia vo vzťahu k sťažovateľovi. Ústavný súd však konštatuje, že táto kritika nepresahuje mieru kritiky, s ktorou sa musí každý kandidát na verejnú volenú funkciu v rámci volebnej kampane vyrovnáť a ktorú musí byť pripravený znášať, pričom na túto kritiku môže v rámci volebnej kampane aj reagovať. Kritika protikandidátov pritom tvorí štandardnú súčasť volebnej kampane pri komunikácii kandidátov na volené funkcie s voličmi.

V rámci oboznámenia sa s obsahom predmetného volebného letáku ústavný súd tiež zistil, že naozaj obsahuje aj text, z ktorého vyplýva, že zvolenému kandidátovi vyjadril podporu Mons. F. M., dekan Bratislava – Sever a správca Stupavskej farnosti. Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že sťažovateľ okrem svojho tvrdenia spochybňujúceho reálnosť tejto podpory zvolenému kandidátovi nepredložil žiadne konkrétne dôkazy (napr. čestné prehlásenie Mons. F. M.), ktorými by hodnoverne a presvedčivo preukázal svoje tvrdenie.

V súlade so svojou ustálenou judikatúrou ústavný súd zároveň vo vzťahu k obom sťažovateľovým námietkam k spôsobu vedenia volebnej kampane zvoleným kandidátom zdôrazňuje, že nie každá neférovosť pri vedení volebnej kampane musí vyvolať právne dôsledky. Za týchto okolností je dôležité, aby ústavný súd posudzoval obdobné námietky sťažovateľov pri rozhodovaní o volebných sťažnostiach s primeranou mierou zdržanlivosti, a to o to viac, že izolované tvrdenia spravidla samy osebe nie sú spôsobilé bezprostredne a priamo ovplyvniť rozhodovanie voličov. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na svoju doterajšiu judikatúru, v ktorej už viackrát pri posudzovaní námietok sťažovateľov smerujúcich proti porušovaniu pravidiel volebnej kampane zdôraznil, že nemožno podceňovať voliča. Len intenzívnejší tlak na voliča

	prostredníctvom neférových praktík by totiž podľa názoru ústavného súdu mohol byť spôsobilý ovplyvniť tvorbu jeho slobodnej vôle a zakladať tak volebnú vadu, ktorej dôsledkom by mohlo byť aj zrušenie výsledku volieb. Vzhľadom na vyššie uvedené ústavný súd rozhodol tak, že: <u>Sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú.</u>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, EŠLP a iných súdov	ÚS SR: PL. ÚS 17/94, PL. ÚS 5/03, PL. ÚS 35/03, PL. ÚS 3/2010, PL. ÚS 78/2011, PL. ÚS 33/2014, PL. ÚS 35/2014
súvisiace právne predpisy	zákon č. 180/2014 Z. z. o podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplnení niektorých zákonov
klúčové slová	voľby-volebná kampaň voľby-do orgánov vyšších územných celkov konanie pred ústavným súdom-podmienky konania pred ústavným súdom voľby-volebné moratórium

Spracovalo Analytické oddelenie Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky

Upozornenie :

Prehľad vybraných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „prehľad“) je neoficiálnym dokumentom, ktorý slúži výlučne na informovanie o rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Prehľad zostavuje Analytické oddelenie Odboru súdnych poradcov a súdnej agendy Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky z rozhodnutí ústavného súdu, písomne vyhotovených a odoslaných účastníkom konania v danom období. Prehľad nezaväzuje ústavný súd a nenahrádza jednotlivé rozhodnutia ústavného súdu, z ktorých bol zostavený.